

ดินฟ้าอากาศของประเทศญี่ปุ่น

～ “กลางฤดูร้อน” “กลางฤดูหนาว” กับ “คืนในเขตเมืองร้อน” ～

ที่ประเทศญี่ปุ่น จะเรียกวันที่มีอุณหภูมิสูงสุดมากกว่า 25 องศาเซลเซียสขึ้นไปว่า “นัทสึบิ (วันฤดูร้อน)” ส่วนวันที่มีอุณหภูมิสูงสุดมากกว่า 30 องศาเซลเซียสขึ้นไปว่า “มะนัทสึบิ (กลางฤดูร้อน)” และวันที่มีอุณหภูมิสูงสุดมากกว่า 35 องศาเซลเซียสขึ้นไปว่า “โมโชะบิ (วันที่มีความร้อนขั้นรุนแรง)” นอกจากนี้ ในกรณีที่มีอุณหภูมิไม่ลดต่ำลงในช่วงกลางวัน และมีอุณหภูมิต่ำสุดมากกว่า 25 องศาเซลเซียสว่า “เน็ตไดยะ (คืนในเขตเมืองร้อน)”

ในทางกลับกัน ช่วงฤดูหนาวนั้น วันที่มีอุณหภูมิต่ำสุดน้อยกว่า 0 องศาเซลเซียสว่า “ฟูยุบิ (วันฤดูหนาว)” ส่วนวันที่มีอุณหภูมิสูงสุดน้อยกว่า 0 องศาเซลเซียสว่า “มะฟูยุบิ (กลางฤดูหนาว)” หรือ “ชิโมะบิ (วันเกล็ดน้ำค้าง)”

อุณหภูมิสูงสุดในประวัติศาสตร์ที่วัดได้ที่ประเทศญี่ปุ่นคือ 40.9 องศาเซลเซียส โดยวัดได้เมื่อวันที่ 16 สิงหาคม 2007 ที่อำเภอคุมะกะยะ จังหวัดไซตะมะ และที่อำเภอทาจิมิ จังหวัดกิฟุ สำหรับอุณหภูมิต่ำสุดอยู่ที่ -41 องศาเซลเซียส โดยวัดได้เมื่อวันที่ 25 มกราคม 1902 ที่อำเภออะซะฮิคะวะ จังหวัดฮอกไกโด ทั้งนี้ ส่วนต่างของอุณหภูมิทั้งสองอยู่ที่ 81.9 องศา

ฤดูร้อนปีที่แล้ว นับว่าเป็นฤดูร้อนที่ร้อนมาก อุณหภูมิเฉลี่ย (เดือนมิถุนายน - สิงหาคม 2010) ที่ได้รับการบันทึกว่าสูงสุดเป็นอันดับหนึ่งในช่วง 113 ปีนับตั้งแต่ปี 1898 เป็นต้นมา มีอุณหภูมิสูงกว่าปีทั่วไป (ค่าเฉลี่ยในช่วง 30 ปี ระหว่างปี 1971 - 2000) 1.64 องศาเซลเซียส โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเดือนสิงหาคม มีอุณหภูมิสูงกว่าถึง 2.25 องศาเซลเซียส และในบริเวณใจกลางกรุงโตเกียวมีเน็ตไดยะ (คืนในเขตเมืองร้อน) มากถึง 48 คืนด้วยกัน

日本の気象

～ 『真夏日』 『真冬日』 『熱帯夜』 ～

日本では、最高気温が25℃以上の日を「夏日」、最高気温が30℃以上の日を「真夏日」、最高気温が35℃以上の日を「猛暑日」といいます。また、夜間に気温が下がらず最低気温が25℃以上の場合を「熱帯夜」といいます。

反対に、冬場、最低気温が0℃未満の日を「冬日」、最高気温が0℃未満の日を「真冬日」または「霜日」といいます。

日本の観測史上の最高気温は2007年8月16日に埼玉県熊谷市と岐阜県多治見市で観測された40.9℃、最低気温は1902年1月25日に北海道旭川市で観測された-41℃で両者の気温差は81.9℃にもなります。

昨年の夏は本当に暑い夏でしたが、その平均気温(2010年6～8月)は、1898年以降の113年間で第一位の記録となりました。平年(1971～2000年の30年間の平均値)より1.64℃高く、特に8月は2.25℃も高く、東京都心では熱帯夜が48日もありました。